

۲۰۱۹/۱۱/۱۸

نصیر فیاض

به صدا در آمدن زنگ هایی خطر در یک قدمی فاجعه بزرگ

یادم است با عده از دوستانم به سوی شهر می رفتیم متوجه شدم که خانه های کلوخی سر کوه دهمزنگ به گونه عجیبی رنگ آمیزی شده است، پرسیدم این برای چی؟ گفتند حکومت تصمیم گرفته است که با رنگ آمیزی بی خانه های سرکوه، سیمای شهر را عوض کند.

نصیر فیاض

گفتم آیا حکومت گاهی هم فکر کرده است که در داخل آن خانه های گلی سرکوه هزاران طفل و زن، نان و آب ندارند، آیا برای مردم گرسنه رنگ آمیزی شهر مهم است؟

برایم گفتند شاروال کابل می خواهد خط میٹرو در شهر بسازد، ما مدرن می شویم، رئیس جمهور ما و عده یک میلیون شغل داده است.

اما به زودی شوکه شدیم و گریستیم که در میان هزاران اعتراض کنندگان مدنی در قلب کابل انتحاری یا به قول برخی ها استشهادی صدها تن از ما را غرق خون کرد، اما چی عجب که عادت کردیم و خیلی زود فراموش می کنیم.

دیری نگذشته بود که موجی از حملات زنجیره یی در مساجد ما و در میان نمازگزاران راه خدا صدها تن غیر نظامیان ما را غرق خون ساخت، و آشک های ما دوباره جاری شد، اما بر طبق عادت زود فراموش کردیم و باز باورمند شدیم.

در حالیکه صد ها تن از پولیس های تا دندان مسلح مشغول امنیت قصر دارالامان بودند، جایی که قرار بود رئیس جمهور به فردای آن قدم بگذارد، حمله بر محفل عروسی ما موج بزرگترین غم در این شهر را گره زد و باز هم

شوکه شدیم و گریستیم، در حالیکه دیروز زخمی های ما نیز در شفاخانه های ما در پیچیده ترین و خونین ترین حملات کشته شدند، اما چی عجب زود فراموش می کنیم.

هیچ کدام ما نه در خانه، نه در مکتب و نه در جای کار ما مصون نیستیم و گاه گاهی منتظر نوبت ما در کاروان کشته شدگان این سرزمین هستیم.

از سوختن یک مکتب در ولسوالی شکر دره تا ده متری ارگ ریاست جمهوری، فقط آنانی مصون اند که بزرگترین سنگ های سمندی را با به بستن جاده ها و گز مه های شبانه روزی نگهبانانی تا دندان مسلح به نام پولیس و یا گاردهای شخصی در قرارگاه ها و مکان بود و باش شان قرار داده اند.

به دنبال غم بزرگ انفجار در محفل عروسی دویی کابل، انفجاراتی زنجیره بی در ننگرهار که در آن نیز ده ها تن غرق خون شدند، خبری آتش سوزی مکتب دخترانه در ولسوالی شکر دره کابل توجه ام را جلب کرد.

یک بازی خیلی عجیب و پیچیده در راه است، در آستانه پایان فصل مذاکرات امریکا با طالبان تلاش تغییر چهره کشتارگاه ما از نام طالب به داعش در حال شکل گیریست، اما این تغییر نهایت خطرناک و ظالمانه است. در اینجا دیگر هدف مراکز نظامی نخواهد بود بلکه در اینجا همه زنده های این شهر هدف اند. و نکته مهم و ناامید کننده در اینجا ابهام در آدرس کشتارگاه ماست که می تواند اعم حکومت، امریکا، احزاب و سائر گروه های تروریستی را به یک آدرس شک و تردید در ذهن ما گره بزند. این کی ها ما را می کشند و برای چی نمی دانیم، اما این را می دانیم که همه برای بقا و رسیدن به قدرت در این سرزمین است که رهبر ندارد.

به درستی این مردم جبین بوسی زخمی های دست و پا شکسته را توسط رئیس جمهور با نشر عکس های فیسبوکی نمی خواهند، و مردم ماتم زده ای این شهر چراغ های رنگه را دوست ندارند، لطفا بجای عوام فریبی امنیت بیاورید و اگر نمی توانید مردم را آگاه سازید تا برای زنده ماندن فرزندان کوچک شان روانه دیار مهاجرت شوند.

**** **** ****